

Sygnatura akt VI Ka 46/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 kwietnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł (spr.)

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Jacka Sławika

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r.

sprawy **W. S. syna W. i J.,**

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 207§1 kk i art. 157§2 kk przy zast. art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 listopada 2014 r. sygnatura akt IX K 1692/11

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 46/15

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7 listopada 2014r., sygn.akt IX K 1692/11, apelację wniósł prokurator.

Zaskarżył orzeczenie w całości, na niekorzyść oskarżonego W. S..

Zarzucił obrazę prawa procesowego, a to art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez niesłuszne przyjęcie, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, czego skutkiem było umorzenie postępowania karnego prowadzonego przeciwko W. S., oskarżonemu o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Stawiając taki zarzut apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Apelacja oskarżyciela publicznego jest zasadna.

Sąd Okręgowy podzielając wywody skarżącego w pełni akceptuje stanowisko zaprezentowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który wielokrotnie zajmował się problematyką specyficznych relacji, jakie muszą zaistnieć między kolejnymi wyrokami skazującymi sprawcę za tzw przestępstwa zbiorowe /do których należy występować z art. 207 kk/, aby można było uznać, że wcześniejszy, prawomocny wyrok tworzy ujemną przesłankę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej z art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

Ma to miejsce tylko wówczas, gdy przedmiotem uprzednio zakończonych prawomocnie postępowania wobec tej samej osoby jest identyczny okres /np znęcania się/, jak przyjęty w sprawie, bądź jest to okres wykraczający poza okres przyjęty w sprawie następnej /por. orzeczenia Sądu Najwyższego :z 5.01.2001r. V KKN 504/00, OSNKW 2001/7-8/57, z 17.01.2002r., II KKN 45/01, LEX nr 51852, z 6.05.2002r., V KK 10/02, LEX nr 53910, z 13.05.2003r. V KK 41/03, LEX nr 78388, z 28.09.2006r., III KK 256/06, LEX nr 196975, z 18.04.2007r., III KK 471/06, OSNwSK 2007/1/852/.

Analiza okoliczności przedmiotowej sprawy prowadzi do jednoznacznego wniosku, że o wystąpieniu przesłanki z art. 17 § 1 pkt 7 kpk nie może być mowy.

Porównanie opisu czynu, za popełnienie którego W. S. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7 września 2011r. sygn.akt IX K 608/11, z opisem czynu zarzucanego mu w przedmiotowej sprawie nie uzasadnia tezy, że jest to ten sam czyn. Prawomocne skazanie odnosiło się bowiem do przestępstwa z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnionego w okresie od sierpnia 2010r. do lutego 2011r. na szkodę S. S. i L. F., zaś akt oskarżenia w niniejszej sprawie zarzucał oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 kk i 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na szkodę w/w pokrzywdzonych w okresie od 1 marca 2011 r. do 19 sierpnia 2011r. Można zatem mówić nie o tym samym, lecz o takim samym czynie, o tożsamej kwalifikacji prawnej, popełnionym w późniejszym okresie, pomimo tego, że toczyło się wówczas przeciwko oskarżonemu postępowanie karne.

Z naprowadzonych względów Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.